

Zini, sargā, copē!

Āsteres ezerā noslēdzās ALDA kausa spiningošanā šī gada izcīņa

Lāčplēša dienā Āsteres ezerā norisinājās Sudraba ceļojošā ALDA kausa izcīņas spiningošanā noslēdzošais – 6. – posms. Savās makšķerēšanas prasmēs sacentās 18 komandu. Šajā ezerā ALDA kausa izcīņa tika rīkota pirmoreiz, tamdēļ makšķerniekiem tas bija zināms izaicinājums, jo ūdenstilpē diezgan sveša. Dažs copmanis pirms sacensībām gan bija devies iepazīt ezeru un patrenēties. Biedrības Āsteres ezers pārstāvis Mareks Brauns pēc paša pieredzes zināja stāstīt, ka novembrī šajā ūdenstilpē zivis arī vislabāk ķeras. Sacensību dienā pie ezera augošajos kokos klaiģāja vārnas. Sarunbiedra vectēvs mēdzis teikt, ka tās klaiģa uz labu lomu.

Pusdienlaikā kopā ar sacensību rīkotāju, Limbažu novada pašvaldības aģentūras ALDA direktoru Jāni Remesu izbraucām pa ezeru un aptaujājām makšķerniekus, kā kuram veicies. Kāds bija dabūjis vienu vai divas līdaciņas, citam bija vairāk, daži savu zivi tikai gaidīja. Aivars Hāns no komandas Hāni lepns rādīja teju 7 kg smago līdaku, kas vēlāk izrādījās ne vien šajā sacensību posmā smagākā, bet arī šī gada ALDA kausa izcīņas posmos lielākā izvilktā. – *Izskatās, ka mūsu izvēlēti taktika – mētāšana – bija pareiza. Tā „strādā”, –* teica brāļi Andrejs un Aivars Hāni. Viņu lomā tobrīd bija arī vēl dažas mēra līdaciņas. Sarunbiedri atzina, ka būtu priecīgi par lielu zandartu. Tāds viņiem pieķeries, pirms sacensībām Āsteres ezerā trenējoties, bet, pievilktis pie laivas, norāvis. Tas varējis būt kādus 5 kg smags.

Kopumā Āsteres ezera posmā copmaņi izvilka 30,82 kg zivju. Tiesa, lomā nebija neviena zandarta, kaut tie te dzīvo un Gatim Zakam, vienam no ezera apsaimniekošanas biedrības pārstāvjiem, labi ķeras. Konkurence bija sīva, jo par uzvaru gan posmā, gan kopvērtējumā cita citai uz pēdām mina vairākas komandas. Par Āsteres ezera čempioniem kļuva komanda Hāni ar kopējo lomu 10,93 kg. Savukārt 2. un 3. vietu ieguva attiecīgi Laimīgie no Limbažu auto (Kaspars Ozoliņš un Uldis Kleinhofs) ar 4,96 kg un JG (Jānis Bitenieks un Guntis Grīnbergs) ar 2,41 kg lomu. Savukārt otrajā trijniekā ierindo-

jās *Lauztie airi* (Vladimirs Komarovs un Imants Grabovskis) ar 2,19 kg zivju, *Ziķeri* (Jānis un Roberts Lietiņi) ar 1,92 kg un *Niknie tārpi* (Jānis Aizups un Jānis Holšteins) ar 1,65 kg zivju.

Jāteic, ka Hāniem Lāčplēša diena bija veiksmīga. Andrejs smēja, ka ne velti uzvilcis cepuri ar *lāča ausīm*. Viņi ne vien uzvarēja sacensībās, bet arī ieguva vairākas veicināšanas balvas. Par īsāko asari (10,2 cm) tika sumināts Andrejs, bet par līdaku (50 cm) – Aivars. Hāni saņēma arī bitenieka Mārtiņa Ozoliņa speciālbalvu par lielāko sacensībās izvilktu zivi. Savukārt pārtikas drošības, dzīvnieku veselības un vides zinātniskā institūta BIOR pārstāvji, kuri sacensību laikā veica attiecīgās ūdenstilpes zivju monitoringu, viņiem pasniedza veicināšanas balvu par garāko kopējo lomu – 330,97 cm. – *Šis mums bijis līdz šim veiksmīgākais posms. Sacensībās iepriekšējos gados piedalījāmies periodiski. Esam no Cēsīm, pirms sacensībām apbraukājām visus ezerus, lai trenētos, tos iepazītu. Ir jācinās, jo dalībniekiem ir augsts līmenis. Izdevās! Mūsu taktika nostrādāja. Paldies sievietēm, kuras pacietīgi atbalstīja un pacieti mūsu prombūtni. Bija tā vērts, –* par uzvaru šajā posmā bija gandarīts Andrejs.

Veicināšanas balvu par todien izvilktu otro īsāko līdaku (50,8 cm) saņēma Māris Kārklīšs no komandas Nav. Savukārt BIOR speciālbalvu par īsāko kopējo lomu (48,4 cm) pasniedza Zigfrīdam Karelīm no komandas Ne asakas. Viņš arī tika pie Jāņa Lietiņa dāvinātā kartupeļu maisa par mazāko ieskaites lomu.

Šī gada Sudraba ceļojošo ALDA kausu izcīnīja komanda Laimīgie no Limbažu auto. Kausu K. Ozoliņam un U. Kleinhofam pasniedza iepriekšējā gada kausa ieguvēji – komanda JG (J. Bitenieks un G. Grīnbergs). Par uzvaru posmā abi copmaņi priecējās, jo tā ilgi gaidīta. – *Katru gadu bijām pirmajā trijniekā. Šis ir veiksmīgs gads, –* atzina komandas Laimīgie no Limbažu auto vīri. Uz uzvaru sarunbiedri virzījušies mērķtiecīgi, pirms sacensībām braukuši trenēties, bet uz Āsteres ezeru, kas nepazīstamāks, devušies

Komanda Laimīgie no Limbažu auto (Uldis Kleinhofs (no kreisās) un Kaspars Ozoliņš) gandarīti par uzvaru Sudraba ceļojošā ALDA kausa šī gada izcīņā

Komanda Hāni – Aivars (no labās) un Andrejs Hāni – priecīgi par teju 7 kg smago līdaku, kas viņiem ne vien atnesa uzvaru posmā, bet sagādāja arī vairākas veicināšanas balvas

Āsteres ezera apsaimniekošanas biedrības Āsteres ezers pārstāvji Gatis Zaks (no kreisās) un Mareks Brauns uzmana, kā top zupa copmaņu cienastam

īpaši cītīgi. Starp citu, no 2. vietas ieguvējiem, brāļiem Hāniem, viņus šķīra tikai

viens punkts. Kopvērtējumā trešie bija *Lauztie airi*. Otrajā trijniekā ierindojās *Ziķeri*, *Ko mēs te darām* (Imants Saulītis un Kaspars Liepiņš) un *Nav* (Kristis Drazdovskis un M. Kārklīšs). Starp makšķerniekiem, kuri piedalījušies visos ALDA kausa izcīņas šī gada posmos, tika izlozēta dāvanu karte 150 eiro vērtībā. To laimēja J. Aizups.

Āsteres ezera apsaimniekošanas biedrības pārstāvis M. Brauns pateicās sacensību dalībniekiem par atsaucību: – *Gaidīsim jūs ciemos arī nākamgad. Ceru, ka būsiet vēl kuplākā skaitā. Ūdens ir, zivis tāpat, tikai jāmakšķerē!* Sacensību rīkotājs J. Remess secināja, ka copmaņiem Āsteres ezerā patika, un, domājams, ALDA kausa izcīņas posmu te organizēs arī nākamgad. Par to vienosis makšķernieku sapulcē.

Vairāk attēlu *Ausekļa* mājaslapas sadaļā *Galerijas*.

Sacensību dalībnieki kopā ar noslēdzošā posma rīkotājiem

Sākums – 9. lpp.

Malu zvejniecībā pieķerti profesionāļi

Korģītes apsaimniekotāja zvejas rīki un maska

Rīgas līcī liegums lašveidīgo zvejai noslēdzies, iekšzemes ūdeņos tas turpināsies līdz gada beigām, kad 1. janvārī sāksies licencētā spinningošana Salacā. Šo visu laiku notiek reidi, kuros piedalās gan Valsts vides dienesta (VVD) darbinieki, gan mūsdienu Vidzemes zvejnieku biedrības vīri un arī dzan Valsts policija. VVD Valmieras reģionālās vides pārvaldes vecākais inspektors Jānis Brants stāsta, ka izņemti dažādi maliķu liktie zvejas rīki gan jūras līcī, gan upēs – pamatā Salacā un tās pietekās, jo citviet ūdens līmenis zivju kustībai bijis diezgan zems. Tomēr viņš secina, ka maluzvejnieku kļūvis salīdzinoši mazāk. – *Tostarp arī spinningotāju ir mazāk. Pavasarī “bombardējām” viņus ar biežiem reidiem – mēnesī tapa līdz 20 protokolliem. Laikam sapratuši, ka uz Salacu nav vērts lieguma laikā braukt, – viņš spriež. Bet tie, kuri joprojām piekopj šo nelikumīgo nodarbi, kļuvuši gudri un ļoti piesardzīgi, tā teikt – profesionāļi.*

Ap valsts svētku laiku zivju resursu sargātājiem izdevās pie rokas pieķert pārii šādu profesionāļu, kuriem pa pēdām staigāts jau labu laiku. 15. novembrī Salacā pie Mērnikiem notverts vietējais maluzvejnieks. Jau iepriekš bijusi informācija par viņa nelikumīgo nodarbi, tāpat par lašveidīgo zivju realizāciju. Diemžēl mēģinājumi viņu pieķert līdz tam bija neveiksmīgi. Tovakar krēslīnā vīrs upē izlika tīklus lašu un taimiņu zvejai, un pie otrā likšanas reida dalībnieki viņu aizturēja. Protams, bija iespēja to darīt brīdī, kad izņem lomu, bet inspektors teic, ka ar to varētu būt cietis vēl kāds lašveidīgais, turklāt ir arī slikta pieredze, ka ne vienmēr izdodas maluzvejnieku aizturēt. Mērnieceša zvejas rīki konfiscēti, tapis administratīvais protokols par zveju lieguma laikā. Sākumā notvertais liedzies, bet tad savu vainu atzinis un protokolu parakstījis.

Savukārt 18. novembrī ap dienas vidu Korģītē, uzlīcis masku uz sejas un ar dakšu, cerot uz lomu, lašveidīgo berzes vietas izstaiģāja kāds Limbažos dzīvesvietu deklarējis, bet Alojās pusē mītošs maluzvejnieks. No vienas puses, viņam nepalaimējās, jo palika bešā, bet no otras – tā šoreiz bija veiksmē, jo vismaz nevajadzēs maksāt sodanādu par zivju resursiem nodarīto zaudējumu. Diemžēl reida dalībnieki atradās otrpus upes, un maliķa notveršanā tas varēja beigties ar fiasko, bet piesaistījās Valsts policijas darbinieki, un viņa auto tika apturēts pie Korģenes. Mašīnā atradās gan nelikumīgie zvejas rīki, gan sejas maska. Arī šo vīrieti zivju resursiem sargātāji jau bija ievērojuši un zināja, ka viņš apsaimniekojis gan Alojās un Staiceles puses upes, gan arī braucis uz Salacgrīvas novada ūdeņiem. Taču līdz šim viņam bija izdevies izvairīties no reidotājiem, un, ja pie rokas pieķerts neesi, tātad nevainīgs. Šajā gadījumā, kaut arī netrūkst pierādījumu tam, ka vīrietis atradies neatļautā vietā, laikā un viņam bijuši neatļauti zvejas rīki, viņš savā pārkāpumā nav atzinies un protokolu nav parakstījis.

Jāmāca novērtēt jūras veltes

Vējavu saimniece saviem viesiem piedāvā baudīt pēc pašu receptes gatavotu vēžu zupu

Brīvdienu mājas Vējavas Svētupes krastā zina ne tikai tie viesi, kuri tajās apmetas. Tās labi zināmas arī Salacgrīvas nēģu svētku apmeklētājiem. To laikā Vējavās var sildīties pie kamīna, dzert siltu tēju, kā arī nobaudīt kādu prasmīgi pagatavotu zivju ēdienu. Brīvdienu mājas ir asociācijas Lauku ceļotājs zaļā sertifikāta turētāju vidū, tām piešķirta arī kultūras zīme *Latviskais mantojums*.

Vējavu saimniece Evija KLĒVIŅA saviem viesiem piedāvā tikai pašu nozvejoto (ir komerczvejas licence), un viņi arī paši var piedalīties zvejā, braukt līdz saimniekam pārbaudīt tīklus. Daudzi to ar prieku izmanto. Diemžēl ne vienmēr to var piedāvāt – visu nosaka laikapstākļi. Piemēram, šī vasara sausuma un zemā ūdens līmeņa dēļ bija zivīm trūcīga. Toties rudens – devīgs. E. Klēviņa stāsta, ka divas dienas pēc kārtas, uz četrām stundām

ieejot jūrā, paveicies tikt pie nepieredzēta loma. Lielākais no izceltajiem lašiem svēra 18 kg. – *Paldies, Jūras māte!* – viņa saka. Ceļotāju grupām Vējavās piedāvā degustēt vēžu vai zivju zupu, arī zivju biezzupu. Neviena recepte nav no grāmatas, visas pašu gadu gaitā atklātas un pārbaudītas. Tās gan vārot ar tādu aprēķinu, lai zivju garša nav pārāk izteikta, jo ir tādi, kuriem šāda zupa netiek. E. Klēviņa stāsta par gadījumu, kad ciemos atbraukuši bērni no Īslīces SOS ciemata. Viņiem bija uzdevums zupu uz ugunsкура pagatavot pašiem. Kā to pēc tam visi ēduši! Izrādās, ka, ļaujot darboties, jauno paaudzi izdodas iepazīstināt arī ar zivju ēdieniem. Tie ir nepieciešami, kaut ne visi novērtē dabisko un veselīgo produktu. Ir dažādi aizspriedumi, tostarp pieaugušajiem. Visvairāk gan to ir ārzemniekiem, kuri gatavi ēst jūras veltes no veikala plaukta, bet

Vējavu vēžu zupa

Zivju buljonam: zivis 500 g (vislabāk jūras asaris, zandarts vai taimiņš), sīpols, ķiploka daiviņa, smaržīgie un melnie pipari.

Zupai: 12 vēžu (dzīvi vai saldēti vārījuma marinādē), 2 burkāni, 4 kartupeļi, 3 tomāti, 50 g ingvera, 5 laima lapas, 3 laima šķēlītes, 200 g 35% saldā krējuma, dilles, loki, pētersīļi.

Pagatavošana

Uz lēnas uguns vismaz 30 minūtes vāra zivju buljonu, kam pievienotas visas sastāvdaļas. Kad tas gatavs, nokāš. Zivis iztīra no asakām un pievieno buljonam.

Buljona turpina karsēt uz lēnas uguns, tam secīgi pievieno kubiņos sagrieztus burkānus, kartupeļus, laima lapas un rupjākās šķēlītēs sagrieztu ingveru, lai tad, kad buljons sasniedzis vēlamo asumu, tās var izzvejot ārā. Vāra, līdz kartupeļi un burkāni mīksti. Tad pievieno atkausētus vai svaigus vēžus (svaigi vēži pirms likšanas zupā rūpīgi jānoskalo aukstā ūdenī). Turpina vārīt uz lēnas uguns 10–15 minūtes, pievieno saldo krējumu un karsē vēl 5 minūtes. Katlu noņem no uguns, pievieno zupai 6 daļās (daivās) sagrieztus tomātus, laima šķēlītes un zaļumus.

Pie zupas pasniedz grauzdētu maizi un sviestu. To var gatavot pikantu, pievienojot sojas mērci.

Ļoti atturīgi izturas pret tām, ko piedāvā pagatavot viņu acu priekšā. Tomēr visgaršīgākās ir zivis, kas tikko nākušas no jūras – nokūpinātas vai turpat oglēs grilētas. Un vēl gardākas ir tās, kuru zvejā ēdājs pats piedalījies.

Viens no Vējavu firmas ēdieniem ir vēžu zupa. E. Klēviņa gan šķelmīgi saka – īsta saimniece visus noslēpumus nekad neatklās. Tāpēc droši vien katram gatavotājam pašam praksē būs jānoskaidro, cik to piparu zupā bērt. Taču mēģināt droši vien ir vērts!

Svētku brīvdienas makšķerniekiem veiksmīgas

Aizvadītājās valsts svētku brīvdienās copes veiksmē uzsmaidīja vairākiem makšķerniekiem. Pirmdienā bija īpaši vēlīga limbažniekam Kasparam Ozoliņam un viņa kolēģim Sandim Zvīgulim, kuri Lādes ezerā tika pie 14 līdakām. Turklāt visas bija mēra zivis.

Iepriekšējā dienā, 18. novembrī, K. Ozoliņš izbroukājies Limbažu Lielezeru, bet tur zivis nav ķērušās. Tad kopā ar S. Zvīguli nolēms veiksmē izmēģināt Lādes ezerā. – *Sandis pazīst Lādes ezeru. Kur viņš teica, tur braucām. Bijām vienīgiem un varējām braukt, kur vien gribējām, – teica sarunbiedrs. Ezerā iebroukts apmēram pusdeviņos, drīz pieķērusies viena mēra līdaciņa. Tad piecoperējusi viena liela, bet tā aizmukuši. Pēc kāda laika ik pa brīdim sāka ķerties pa līdakai. Kasparis tika pie astoņām, bet Sandis – pie piecām zivīm. Lomā gan paturējuši lielākās (smagākā svēra 5 kg), bet mazākās, kas bija puse no kopējā loma, palaiduši atpakaļ. Pēcsvētku vakariņas – līdaku kotletes – sanākušas gardas. Nedēļas nogalē abi iecerējuši vēlreiz mērot ceļu uz Lādes ezeru. – Kamēr ezers ir devīgs, tas jāizmanto, – vērtēja K. Ozoliņš.*

Pēcsvētku dienā labs loms bija arī Katvaru ezerā, kur savu prasmī ķert zivis pārbaudīja Kārlis Krūmiņš un Mārtiņš Gulbis. Kopumā vīri dabūja četras līdakas, bet Mārtiņam lomā bija lielākā – 6,5 kg

Mareks Brauns Āsteres ezerā tika pie savas pēdējo pāris gadu smagākās līdakas

Mārtiņš Gulbis rāda Katvaru ezerā noķerto 100 cm garo līdaku

Sandis Zvīgulis pie paša uopes kolēģa Kaspara Ozoliņa kopējā ievērojamā loma (14 līdakas) lielākajām zivīm

smaga. K. Krūmiņš bilda, ka gribējuši par godu Latvijas simtgadei noķert tieši 100 cm garu līdaku. Visu dienu M. Gulbim nekā nebijis, bet vakarpusē izdevās noķert savu simtgades līdaku.

Starp citu, 17. novembrī K. Ozoliņš kopā ar otru copes kolēģi Uldi Kleinhofu bija makšķerēt Kāla ezerā Madonas novadā. U. Kleinhofs ticis pie astoņām līdakām, bet Kaspara lomā bija piecas. Tajā pašā dienā veicās arī Marekam Braunam Āsteres ezerā, kur ticis pie savas pēdējo pāris gadu smagākās līdakas – aptuveni 6,58 kg. Tā pieķērās velcējot. Kamēr līdaka lēnā garā iedabūta laivā, pagājušas savas 20 minūtes. Lai arī brangs loms jau bijis, doties uz mājām Mareks vēl negribējis, kā nekā uz ezera pavadīta tikai pusstunda. Sporta pēc turpinājās makšķerēt. Vēlāk dabūtas arī trīs mēra līdaciņas, bet tās, kā pats smeja, viņš amnestēja un palaida atpakaļ. – *Īpaši zivis neēdu, dalos ar citiem, man vairāk patīk tās*

makšķerēt. Vaļā zivis laižu bez asarām. Arī ar šo lielo domāju, ko darīt. Aizvedu vecākiem un simboliski dažus gabaliņus, ko uzcept, iedeva arī man, – stāstīja M. Brauns.

Kaspara OZOLIŅA, Kārļa KRŪMIŅA un Mareka BRAUNA albuma foto

Tematisko lapu atbalsta:

Lapu sagatavoja Līga LIEPIŅA, Reģīna TAMANE un Linda TAURIŅA